



ЄВРОПЕЙСЬКА МЕДИЧНА ШКОЛА

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ І ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішенням вченої ради
від «02» квітня 2026

(протокол №1)

Голова вченої ради Європейської
медичної школи

Олег БОВК



ВВЕДЕНО В ДІЮ

Наказом ректора Європейської
медичної школи

від «02» квітня 2026 №14/26-ОД

Київ 2026

ЗМІСТ

1.ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	3
2.ФОРМИ І ВИДИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ	4
3.СУБ'ЄКТИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ТА ЇХ ПОВНОВАЖЕННЯ.....	5
4.ПЛАНУВАННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ.....	7
5.ОБСЯГ, ПЕРІОДИЧНІСТЬ ТА КОНТРОЛЬ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ.....	8
6.ПОРЯДОК ПРОХОДЖЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ТА ДОКУМЕНТАЛЬНЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ.....	9
7.ПРОГРАМИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ.....	10
8.СТАЖУВАННЯ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ І ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ	11
9.ХАРАКТЕРИСТИКИ ДОКУМЕНТУ ПРО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ	12
10. ВИЗНАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ	13
11. ФІНАНСУВАННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ	15
12. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	16

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників (далі – Положення) визначає організаційні, змістові та процедурні засади підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Європейської медичної школи (далі – ЗВО), порядок планування, проходження, визнання результатів підвищення кваліфікації, а також засади функціонування системи безперервного професійного розвитку працівників.

1.2. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є складовою системи внутрішнього забезпечення якості освіти, невід'ємною умовою професійного розвитку працівників та спрямоване на оновлення, поглиблення, розширення професійних знань, умінь, навичок, розвиток професійних компетентностей відповідно до сучасних вимог освітньої, наукової та професійної діяльності.

1.3. Педагогічні і науково-педагогічні працівники зобов'язані постійно підвищувати свою кваліфікацію. Підвищення кваліфікації здійснюється як складова безперервного професійного розвитку (lifelong learning) педагогічних і науково-педагогічних працівників та передбачає систематичне вдосконалення їхніх компетентностей у межах професійної діяльності, з урахуванням потреб ЗВО, ліцензійних умов провадження освітньої діяльності, вимог освітніх програм, розвитку науки, охорони здоров'я, технологій і суспільства.

1.4. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснюється на засадах законності, академічної свободи, академічної доброчесності, індивідуалізації, гнучкості, варіативності форм і видів навчання, відкритості до різних джерел і форм здобуття професійного досвіду, орієнтації на результати навчання, а також зв'язку з практичними потребами освітньої та професійної діяльності.

1.5. Положення розроблено відповідно до вимог законодавства України у сфері освіти, зокрема Закону України «Про освіту», Закону України «Про вищу освіту», постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників», інших нормативно-правових актів України у сфері освіти, науки та охорони здоров'я, а також внутрішніх нормативних документів Університету з питань організації освітнього процесу, кадрової політики, забезпечення якості освіти та професійного розвитку працівників.

1.6. Дія цього Положення поширюється на педагогічних і науково-педагогічних працівників ЗВО, а також може застосовуватися до інших категорій працівників у випадках, передбачених законодавством України та внутрішніми нормативними документами ЗВО.

1.7. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснюється з урахуванням індивідуальної освітньої траєкторії працівника, його професійних потреб, результатів попередньої діяльності, змісту освітніх компонентів, які він забезпечує, а також стратегічних пріоритетів розвитку ЗВО.

1.8. Результати підвищення кваліфікації мають бути релевантними

професійній діяльності працівника, враховувати специфіку освітніх програм, навчальних дисциплін, клінічної, педагогічної, наукової та організаційної діяльності, а також сприяти підвищенню якості освітнього процесу, оновленню змісту освіти та вдосконаленню практик викладання і оцінювання.

1.9. ЗВО визнає цінність різних форм, видів і суб'єктів підвищення кваліфікації, якщо результати такого підвищення кваліфікації відповідають вимогам законодавства, професійним потребам працівника та завданням освітньої діяльності.

1.10. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників ЗВО розглядається як один із механізмів забезпечення якості освіти, розвитку кадрового потенціалу та реалізації політики безперервного професійного розвитку.

2. ФОРМИ І ВИДИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

2.1. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників ЗВО здійснюється у формах формальної, неформальної та інформальної освіти, а також шляхом поєднання різних форм і видів професійного розвитку.

2.2. Педагогічні і науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами, видами.

Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

2.3. Формами підвищення кваліфікації можуть бути навчання за освітніми програмами, стажування, участь у тренінгах, семінарах, вебінарах, майстер-класах, конференціях, літніх школах, а також інші форми освітньої, наукової та професійної діяльності, що забезпечують розвиток професійних компетентностей.

2.4. Підвищення кваліфікації може здійснюватися за такими видами діяльності:

- навчання за освітніми програмами підвищення кваліфікації;
- стажування, у т.ч. наукове, у закладах освіти, наукових установах, закладах охорони здоров'я, організаціях та підприємствах;
- участь у програмах академічної мобільності;
- самоосвіта;
- здобуття наукового ступеня, вищої освіти;
- участь у науковій, освітній, клінічній та професійній діяльності;
- інші види діяльності, що сприяють розвитку професійних компетентностей.

2.5. Підвищення кваліфікації може здійснюватися за різними формами організації освітнього процесу, зокрема очною, дистанційною, змішаною, мережевою або індивідуальною.

2.6. Підвищення кваліфікації може реалізовуватися як в Україні, так і за кордоном, у тому числі у міжнародному освітньому та професійному середовищі.

2.7. Суб'єктами підвищення кваліфікації можуть бути заклади освіти, наукові установи, організації, підприємства, заклади охорони здоров'я, професійні об'єднання, міжнародні організації, а також інші юридичні та фізичні особи, які надають відповідні освітні послуги.

2.8. Підвищення кваліфікації може здійснюватися як за програмами, розробленими ЗВО, так і за програмами інших суб'єктів підвищення кваліфікації.

2.9. Програми підвищення кваліфікації можуть передбачати:

- розвиток педагогічних, наукових, цифрових, управлінських та інших професійних компетентностей;
- оновлення знань у відповідній галузі науки, освіти або професійної діяльності, у т.ч. відповідно до освітніх компонентів, що викладаються;
- формування навичок застосування сучасних освітніх технологій, методів навчання та оцінювання;
- розвиток клінічних компетентностей (для працівників у сфері охорони здоров'я).

2.10. Обсяг підвищення кваліфікації визначається в годинах та/або кредитах ЄКТС і встановлюється відповідно до законодавства України. Один кредит ЄКТС становить 30 годин навчання.

2.11. Обсяг підвищення кваліфікації може накопичуватися протягом визначеного періоду шляхом поєднання різних форм і видів підвищення кваліфікації.

2.12. Підвищення кваліфікації може здійснюватися з використанням цифрових освітніх платформ, дистанційних технологій та онлайн-курсів, за умови можливості підтвердження результатів навчання.

2.13. Університет визнає різноманітність форм і видів підвищення кваліфікації та забезпечує можливість їх гнучкого поєднання відповідно до індивідуальних потреб педагогічних і науково-педагогічних працівників.

3. СУБ'ЄКТИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ТА ЇХ ПОВНОВАЖЕННЯ

3.1. Суб'єктами підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є заклади освіти, наукові установи, заклади охорони здоров'я, організації, підприємства, професійні об'єднання, міжнародні організації, а також інші юридичні та фізичні особи, які здійснюють освітню або професійну діяльність і забезпечують реалізацію програм підвищення кваліфікації.

3.2. Інформація про суб'єктів підвищення кваліфікації (крім нерезидентів України), їх програми підвищення кваліфікації та видані документи вноситься ними до державної інформаційно-комунікаційної системи підтримки та забезпечення професійного розвитку педагогічних і науково-педагогічних працівників, положення про яку затверджує МОН.

Інформація про видані суб'єктами підвищення кваліфікації документи включає:

- прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) педагогічного або науково-педагогічного працівника, який пройшов підвищення кваліфікації;
- форму, вид, тему (напрямок, найменування) підвищення кваліфікації та його обсяг (тривалість) у годинах або кредитах ЄКТС;
- дату видачі та обліковий запис документа про підвищення кваліфікації;
- часткові освітні та/або професійні кваліфікації, що присвоєні/ присуджені за результатами проходження підвищення кваліфікації (у разі наявності).

3.3. ЗВО може виступати суб'єктом підвищення кваліфікації та

організовувати програми підвищення кваліфікації для педагогічних і науково-педагогічних працівників, які в ньому працюють. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати свою кваліфікацію у ЗВО, в якому вони працюють.

3.4. ЗВО забезпечує формування та розвиток системи підвищення кваліфікації, зокрема шляхом:

- організації внутрішніх програм підвищення кваліфікації;
- залучення зовнішніх суб'єктів підвищення кваліфікації;
- розвитку партнерства з роботодавцями, професійними та міжнародними організаціями;
- створення умов для участі працівників у національних і міжнародних програмах професійного розвитку.

3.5. Педагогічні та науково-педагогічні працівники мають право самостійно обирати суб'єктів, форми, види та програми підвищення кваліфікації відповідно до власних професійних потреб та індивідуальної освітньої траєкторії, підвищувати кваліфікацію в різних суб'єктів підвищення кваліфікації.

3.6. Керівництво ЗВО забезпечує організаційні та фінансові умови для підвищення кваліфікації працівників, визначає пріоритетні напрями професійного розвитку та здійснює контроль за дотриманням вимог законодавства і внутрішніх нормативних документів.

3.7. Структурні підрозділи ЗВО (інститути, кафедри) забезпечують планування, координацію та контроль підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, а також аналіз його результатів.

3.8. Кафедри забезпечують:

- визначення потреб у підвищенні кваліфікації;
- формування індивідуальних планів підвищення кваліфікації;
- супровід і моніторинг професійного розвитку працівників;
- аналіз результатів підвищення кваліфікації та їх використання для вдосконалення освітніх програм і освітнього процесу.

3.9. Педагогічні та науково-педагогічні працівники зобов'язані:

- систематично підвищувати свою кваліфікацію;
- виконувати вимоги щодо обсягу підвищення кваліфікації, встановлені законодавством;
- планувати власний професійний розвиток;
- подавати документи, що підтверджують результати підвищення кваліфікації, у встановленому порядку.

3.10. Роботодавці, представники професійного середовища та інші заінтересовані сторони можуть залучатися до організації, реалізації та оцінювання підвищення кваліфікації, а також до формування змісту програм професійного розвитку.

3.11. Університет забезпечує взаємодію між усіма суб'єктами підвищення кваліфікації з метою підвищення ефективності професійного розвитку педагогічних і науково-педагогічних працівників.

4. ПЛАНУВАННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

4.1. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснюється на плановій основі та з урахуванням індивідуальних освітніх траєкторій працівників, потреб освітніх програм, результатів освітньої та наукової діяльності, а також стратегічних пріоритетів розвитку ЗВО.

4.2. Планування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснюється на трьох рівнях: рівні ЗВО, рівні структурних підрозділів (кафедр) та індивідуальному рівні.

4.3. Підвищення кваліфікації педагогічними і науково-педагогічними працівниками здійснюється згідно з планом підвищення кваліфікації ЗВО на певний рік. Педагогічні і науково-педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації ЗВО на відповідний рік.

4.4. На рівні ЗВО формується загальний план підвищення кваліфікації, який:

- визначає пріоритетні напрями професійного розвитку;
- враховує стратегічні цілі розвитку Університету;
- забезпечує відповідність вимогам освітніх програм, ліцензійних умов та стандартів вищої освіти;
- передбачає організацію внутрішніх програм підвищення кваліфікації та участь працівників у зовнішніх програмах.

4.5. На рівні кафедри формується план підвищення кваліфікації, який:

- визначає потреби у підвищенні кваліфікації працівників кафедри;
- враховує зміст освітніх компонентів, що забезпечуються кафедрою;
- забезпечує відповідність кадрового складу вимогам освітніх програм;
- узгоджується із загальним планом підвищення кваліфікації ЗВО.

4.6. На індивідуальному рівні педагогічні і науково-педагогічні працівники формують індивідуальні плани підвищення кваліфікації, які визначають форми, види, обсяг та строки професійного розвитку.

4.7. Індивідуальний план підвищення кваліфікації формується працівником за погодженням із завідувачем кафедри або керівником відповідного структурного підрозділу.

4.8. Індивідуальний план підвищення кваліфікації педагогічного або науково-педагогічного працівника формується з урахуванням п'ятирічного періоду, протягом якого забезпечується виконання встановлених вимог щодо обсягу підвищення кваліфікації, та деталізується у вигляді щорічного плану професійного розвитку.

Щорічний план підвищення кваліфікації визначає конкретні форми, види, програми та обсяг підвищення кваліфікації на відповідний календарний або навчальний рік і підлягає погодженню та затвердженню у встановленому порядку.

Індивідуальний план підвищення кваліфікації переглядається та, за потреби, коригується не рідше одного разу на рік з урахуванням змін у професійній діяльності працівника, вимог освітніх програм та результатів внутрішнього забезпечення якості освіти.

4.9. Планування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснюється у такій послідовності:

- 1) визначення потреб у підвищенні кваліфікації на рівні кафедри;

- 2) формування працівником індивідуального плану підвищення кваліфікації;
- 3) погодження плану із завідувачем кафедри;
- 4) затвердження плану у встановленому порядку;
- 5) внесення даних до системи обліку підвищення кваліфікації.

4.10. Підвищення кваліфікації може здійснюватися як за ініціативою ЗВО, так і за ініціативою педагогічного або науково-педагогічного працівника, з відривом або без відриву від основної діяльності, а також шляхом поєднання професійної діяльності з навчанням.

4.11. ЗВО забезпечує організаційний супровід підвищення кваліфікації, зокрема:

- інформування працівників про можливості підвищення кваліфікації;
- координацію участі у відповідних програмах;
- взаємодію із суб'єктами підвищення кваліфікації;
- облік результатів підвищення кваліфікації.

4.12. ЗВО може направляти педагогічних і науково-педагогічних працівників на підвищення кваліфікації відповідно до визначених пріоритетів розвитку, потреб освітніх програм та результатів оцінювання діяльності працівників.

4.13. Працівники мають право самостійно обирати програми підвищення кваліфікації, за умови їх відповідності вимогам цього Положення та погодження у встановленому порядку.

4.14. Ректор, проректор, директор інституту, заступник директора інституту, чи іншого структурного підрозділу, керівник кафедри, які вперше призначені на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи в обсязі не менше 1 кредиту ЄКТС.

4.15. Результати підвищення кваліфікації підлягають обліку в ЗВО та враховуються при плануванні подальшого професійного розвитку працівників. ЗВО забезпечує ведення єдиного електронного реєстру підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників.

4.16. ЗВО забезпечує використання цифрових інструментів для планування, обліку та моніторингу підвищення кваліфікації, зокрема електронних систем управління навчанням, корпоративних інформаційних систем та інших цифрових ресурсів.

5. ОБСЯГ, ПЕРІОДИЧНІСТЬ ТА КОНТРОЛЬ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

5.1. Загальний обсяг підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників має становити **не менше ніж 6 кредитів ЄКТС (180 годин) протягом п'яти років**. Педагогічні та науково-педагогічні працівники ЗВО підвищують свою кваліфікацію **не рідше одного разу на п'ять років**.

5.2. Обсяг підвищення кваліфікації може визначатися у кредитах ЄКТС або академічних годинах відповідно до вимог законодавства. Один кредит ЄКТС становить 30 годин навчання.

5.3. Підвищення кваліфікації здійснюється на засадах безперервності та може реалізовуватися шляхом накопичення результатів різних форм і видів підвищення

кваліфікації протягом визначеного періоду.

5.4. Контроль за виконанням вимог щодо підвищення кваліфікації здійснюється на рівні кафедр, факультетів (інститутів) та ЗВО.

5.5. Кафедри здійснюють моніторинг виконання індивідуальних планів підвищення кваліфікації, аналіз результатів професійного розвитку працівників та їх відповідності вимогам освітніх програм.

5.6. Результати підвищення кваліфікації враховуються при:

- атестації педагогічних і науково-педагогічних працівників;
- плануванні кадрової політики Університету;
- розподілі навчального навантаження;
- забезпеченні якості освітнього процесу.

5.7. У разі невиконання вимог щодо підвищення кваліфікації педагогічний або науково-педагогічний працівник зобов'язаний у визначений термін усунути відповідну невідповідність шляхом проходження підвищення кваліфікації.

5.8. ЗВО забезпечує моніторинг ефективності підвищення кваліфікації, зокрема шляхом аналізу впливу результатів підвищення кваліфікації на якість викладання, освітню діяльність, наукову роботу та досягнення здобувачами освіти програмних результатів навчання.

5.9. Дані про підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників можуть узагальнюватися та використовуватися для формування аналітичних звітів, планування професійного розвитку персоналу та прийняття управлінських рішень.

5.10. Контроль за виконанням вимог щодо підвищення кваліфікації здійснюється шляхом:

- щорічного аналізу виконання індивідуальних планів;
- перевірки відповідності обсягу підвищення кваліфікації встановленим вимогам;
- формування аналітичних звітів.

5.11. Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації педагогічних працівників, а також під час обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками ЗВО.

6. ПОРЯДОК ПРОХОДЖЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ТА ДОКУМЕНТАЛЬНЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ

6.1. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснюється відповідно до індивідуального плану професійного розвитку, погодженого та затвердженого у встановленому порядку.

6.2. Для проходження підвищення кваліфікації працівник обирає програму, форму та суб'єкта підвищення кваліфікації з урахуванням вимог цього Положення та погоджує свій вибір із керівником структурного підрозділу.

6.3. Проходження підвищення кваліфікації здійснюється у такій послідовності:

- 1) вибір програми та суб'єкта підвищення кваліфікації;
- 2) погодження участі у програмі (за потреби);
- 3) проходження навчання;

- 4) отримання документів, що підтверджують результати навчання;
- 5) подання документів до ЗВО (на кафедрі та у департамент кадрового забезпечення) для обліку та визнання.

6.4. У разі проходження підвищення кваліфікації за межами ЗВО працівник забезпечує подання інформації про програму підвищення кваліфікації, її обсяг, зміст, очікувані результати навчання та суб'єкта, який її реалізує.

6.5. Після завершення підвищення кваліфікації працівник подає документи, що підтверджують результати навчання, зокрема сертифікати, свідоцтва, дипломи або інші документи, що містять інформацію про обсяг, зміст та результати підвищення кваліфікації.

6.6. Документи про підвищення кваліфікації подаються працівником до департаменту кадрового забезпечення і на кафедрі *протягом 30 календарних днів* після завершення навчання.

6.7. Документи про підвищення кваліфікації повинні містити відомості про суб'єкта підвищення кваліфікації, тему (зміст) програми, обсяг (у годинах або кредитах ЄКТС), форму навчання та результати навчання або набуті компетентності.

6.8. Подані документи підлягають розгляду та перевірці у встановленому порядку з метою визначення можливості їх визнання.

6.9. Результати підвищення кваліфікації підлягають обліку та враховуються при плануванні подальшого професійного розвитку педагогічних і науково-педагогічних працівників.

6.10. ЗВО забезпечує ведення обліку результатів підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, у тому числі в електронній формі.

6.11. Для обліку та збереження результатів підвищення кваліфікації можуть використовуватися цифрові інструменти, зокрема електронні бази даних, корпоративні інформаційні системи або електронні портфоліо працівників.

6.12. У разі невідповідності поданих документів вимогам цього Положення або відсутності достатньої інформації для їх оцінювання, працівнику може бути відмовлено у визнанні результатів підвищення кваліфікації із зазначенням підстав.

6.13. Працівник має право повторно подати документи або обрати іншу програму підвищення кваліфікації для забезпечення виконання встановлених вимог.

7. ПРОГРАМИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

7.1. Програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації та повинна містити інформацію про її розробника (розробників), найменування, мету, напрям, зміст, обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та/або в кредитах ЄКТС, форму (форми) підвищення кваліфікації, перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться/набуватимуться (загальні, фахові тощо).

7.2. Програма також може містити інформацію про:

- розподіл годин за видами діяльності (консультація; аудиторна, практична, самостійна і контрольна робота тощо);
- особу (осіб), які забезпечують виконання програми (рівень вищої освіти, категорія, науковий ступінь, педагогічне/вчене звання, місце та/або досвід

- роботи тощо);
- строки виконання програми;
 - місце виконання програми (за місцезнаходженням суб'єкта підвищення кваліфікації та/або за місцезнаходженням замовника тощо), очікувані результати навчання;
 - вартість (у разі встановлення) або про безоплатний характер надання освітньої послуги;
 - графік освітнього процесу;
 - мінімальну та максимальну кількість осіб в групі;
 - академічні, професійні можливості, зокрема часткові освітні та/або професійні кваліфікації, що присвоюються/присуджуються за результатами проходження підвищення кваліфікації;
 - можливість надання подальшої підтримки чи супроводу;
 - додаткові послуги (організація трансферу, забезпечення проживання і харчування, перелік можливих послуг для осіб з інвалідністю тощо);
 - документ, що видається за результатами підвищення кваліфікації тощо.

7.3. Обсяг (тривалість) програм підвищення кваліфікації визначається відповідно до їх фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

7.4. Суб'єкти підвищення кваліфікації можуть розробляти програми підвищення кваліфікації на основі типових програм підвищення кваліфікації, що затверджуються МОН.

Програма підвищення кваліфікації, розроблена на основі типової програми, має відповідати її структурі, а також визначати напрями, зміст, форму (форми) підвищення кваліфікації, перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться/набуватимуться, розподіл годин за видами діяльності відповідно до типової програми та визначати обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації в обсязі не меншому, ніж встановлено типовою програмою.

За результатами успішного проходження підвищення кваліфікації відповідно до програми підвищення кваліфікації, розробленої на основі типової програми, педагогічним і науково-педагогічним працівникам присвоюються/присуджуються часткові освітні та/або професійні кваліфікації в разі, коли це передбачено відповідною типовою програмою.

8. СТАЖУВАННЯ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ І ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

8.1. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах, зокрема, в ЗВО за місцем роботи працівника, іншому закладі освіти або науковій установі. Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

8.2. Стажування здійснюється за індивідуальною програмою, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію про її обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування педагогічним та/або науково-педагогічним працівником.

8.3. У разі стажування працівників між ЗВО та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників. У такому випадку індивідуальна (індивідуальні) програма (програми) є невід'ємним (невід'ємними) додатком (додатками) до договору.

За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (додатка до угоди).

8.4. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників у інших суб'єктів підвищення кваліфікації здійснюється під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію.

Оплата праці керівника стажування у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визначається такими суб'єктами підвищення кваліфікації самостійно або на підставі укладених договорів про стажування педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

8.5. Один день стажування оцінюється у 6 годин або 0,2 кредиту ЄКТС.

9. ХАРАКТЕРИСТИКИ ДОКУМЕНТУ ПРО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

9.1. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним і науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.

9.2. У документі про підвищення кваліфікації повинні бути зазначені:

- повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації (для юридичних осіб) або прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) фізичної особи - підприємця, що надає освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та/або науково-педагогічним працівникам;
- тема (напрям, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації в годинах та/або кредитах ЄКТС;
- прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію;
- опис досягнутих результатів навчання;
- присвоєні/присуджені часткові освітні та/або професійні кваліфікації (у разі наявності);
- дата видачі та обліковий запис документа;
- найменування посади (у разі наявності), прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації, та її підпис.

Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації в суб'єктів

підвищення кваліфікації – нерезидентів України, можуть містити іншу інформацію, ніж визначено цим пунктом, і потребують визнання педагогічною (вченою) радою закладу освіти відповідно до цього Порядку.

9.3. Достовірність виданих документів про підвищення кваліфікації (крім документів, виданих нерезидентами України) перевіряється засобами інформаційної системи.

10. ВИЗНАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

10.1. Результати підвищення кваліфікації в суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у сфері післядипломної освіти (за видом освітньої діяльності – підвищення кваліфікації) або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

Результати підвищення кваліфікації в ЗВО працівників, які в ньому працюють, не потребують визнання вченою радою.

Результати підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються рішенням вченої ради ЗВО.

10.2. Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації в суб'єктів підвищення кваліфікації – нерезидентів України, потребують визнання вченою радою ЗВО, у тому числі результати підвищення кваліфікації у межах програм академічної мобільності, міжнародного стажування, участі у професійних та наукових заходах, а також шляхом самоосвіти.

10.3. Педагогічний або науково-педагогічний працівник *протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації* подає до вченої ради ЗВО клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.

10.4. Визнання результатів підвищення кваліфікації здійснюється з урахуванням:

- змісту програми підвищення кваліфікації;
- обсягу (у годинах або кредитах ЄКТС);
- результатів навчання або набутих компетентностей;
- відповідності професійній діяльності працівника;
- рівня суб'єкта підвищення кваліфікації.

10.5. Результати підвищення кваліфікації можуть визнаватися повністю або частково незалежно від форми їх здобуття (формальної, неформальної чи інформальної освіти), за умови можливості підтвердження досягнутих результатів навчання.

10.6. Визнання результатів підвищення кваліфікації здійснюється на підставі документів, що підтверджують результати навчання, або інших доказів, що дозволяють оцінити рівень сформованих компетентностей.

10.7. У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації або творча робота, персональне розроблення електронного

освітнього ресурсу, що виконані в процесі (за результатами) підвищення кваліфікації та оприлюднені на веб-сайті ЗВО та/або в електронному портфоліо педагогічного або науково-педагогічного працівника (у разі наявності).

10.8. У разі необхідності для оцінювання результатів підвищення кваліфікації можуть застосовуватися додаткові процедури, зокрема співбесіда, презентація результатів навчання, аналіз виконаних робіт або інші форми підтвердження досягнутих результатів.

10.9. Клопотання *протягом місяця* з дня його подання розглядається на засіданні вченої ради ЗВО. Вчена рада ЗВО освіти може доручити розгляд таких питань вченим радам структурних підрозділів.

10.10. Рішення про визнання результатів підвищення кваліфікації приймається вченою радою на підставі рекомендації кафедри (або уповноваженого органу ЗВО) та поданих документів, оформлюється відповідним протоколом або рішенням.

10.11. Розгляд документів про підвищення кваліфікації здійснюється на найближчому черговому засіданні кафедри та вченої ради після їх подання.

10.12. Для визнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада заслуховує педагогічного або науково-педагогічного працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору та повинна прийняти рішення про:

- визнання результатів підвищення кваліфікації;
- невизнання результатів підвищення кваліфікації.

10.13. Участь педагогічних та науково-педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України “Про освіту”, “Про вищу освіту”, Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579, та іншими актами законодавства і локальними документами ЗВО, визнається вченою радою ЗВО як підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але *не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік*.

10.14. Наукове стажування науково-педагогічних працівників, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України “Про наукову і науково-технічну діяльність”, може бути визнане вченою радою як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних працівників зараховується як підвищення кваліфікації *в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС*.

10.15. Результати інформальної освіти (самоосвіти) педагогічних або науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне чи педагогічне звання, можуть бути визнані вченою радою як підвищення

кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але **не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік**.

10.16. Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти **вперше або за іншою спеціальністю** у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується **відповідно до встановленого обсягу** освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) **програми у годинах або кредитах ЄКТС**, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

10.17. У разі часткового визнання результатів підвищення кваліфікації працівнику може бути рекомендовано пройти додаткове навчання або інші форми професійного розвитку для досягнення необхідного рівня.

10.18. У разі відмови у визнанні результатів підвищення кваліфікації працівнику надається обґрунтоване рішення із зазначенням причин такої відмови.

У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада ЗВО може надати рекомендації педагогічному або науково-педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації ЗВО до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

10.19. Працівник має право оскаржити рішення щодо відмови у визнанні результатів підвищення кваліфікації у встановленому порядку.

10.20. Результатом підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у сфері післядипломної освіти (за видом освітньої діяльності – підвищення кваліфікації) або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, може бути присвоєння їм повних та/або часткових професійних та/або освітніх кваліфікацій у встановленому законодавством порядку.

11. ФІНАНСУВАННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

11.1.32. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є кошти фізичних та/або юридичних осіб, інші джерела, не заборонені законодавством.

11.2. У разі підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників за рахунок коштів, затверджених у кошторисі ЗВО на підвищення кваліфікації, обов'язковим є укладення договору між ректором ЗВО та суб'єктом підвищення кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації.

11.3. За рахунок коштів, передбачених у кошторисі ЗВО на підвищення кваліфікації, здійснюється фінансування підвищення кваліфікації в обсязі, встановленому законодавством, і відповідно до плану підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють у ЗВО за основним місцем роботи;

11.4. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється:

- педагогічними і науково-педагогічними працівниками, які працюють у ЗВО за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації ЗВО;

- іншими особами, які працюють у ЗВО на посадах педагогічних або науково-педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.

11.5. На час підвищення кваліфікації педагогічним або науково-педагогічним працівником відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством, за педагогічним або науково-педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

11.6. Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.

11.7. Факт підвищення кваліфікації педагогічного або науково-педагогічного працівника підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується керівником ЗВО або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації. Такий акт є підставою для оплати послуг суб'єкта підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.

12. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

12.1. Це Положення набирає чинності з моменту його затвердження в установленому порядку та вводиться в дію наказом ЗВО.

12.2. Зміни та доповнення до цього Положення вносяться у порядку, встановленому для його затвердження.

12.3. У разі змін у законодавстві України положення цього документа застосовуються в частині, що не суперечить чинному законодавству, а відповідні норми підлягають приведенню у відповідність.

12.4. Контроль за виконанням цього Положення покладається на проректора за відповідним напрямом та керівників структурних підрозділів в межах їх повноважень.

12.5. Питання, не врегульовані цим Положенням, регулюються законодавством України та внутрішніми нормативними документами ЗВО.

12.6. ЗВО забезпечує періодичний перегляд цього Положення з урахуванням змін у законодавстві, розвитку системи забезпечення якості освіти, результатів внутрішнього моніторингу та потреб професійного розвитку педагогічних і науково-педагогічних працівників.